

Kuralım Düşü Varalım Allah Aşkına

— safdeha · 05 Nisan 2018

De ki: "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir." Âl-i İmrân Suresi, 31. Ayet

İnsan uzanır divana düş kurar... Aslında ne öğretiler ile donatıldıysa, ne hedeflere odaklanmışsa, önüne hangi malzeme konmuşsa, para olur, din olur, aşk olur, seyahat olur... Sanki bavulu elinde, binmiştir vasıtalara ve varmıştır hedeflenen yere... Düş işte, bedenin girmediği, dünyanın ezmediği, yemenin içmenin olmadığı... Üstelik bedava! Her an düş kurabiliriz yani.

İnsan niye düş kurar, çünkü, henüz o hedefe ulaşmamıştır. Önüne engeller konmuştur, hedefi o an ulaşılmaz şahikadır. Masalımız başlar ya, dere tepe düz gider, tepeler, dağlar aşar... Düşte işte böyle bir şey, kurmakta bir zarar yok... Heyecan verir, hayata bağlar...

Ancak aynı düş sürekli kurulur ve devam ederse, o düş gerçek olmazsa... İşte o zaman sorunlar başlar, tedirginlik, boyun bükmeler, hayattan tad almamalar... Mutsuzluklar başlar! Hayatın olmazsa olmazı heyecandır. O heyecanın içinde, tutku vardır, haz vardır, bilinmeyen vardır, keşfetme vardır, acı vardır... Aslında hayat her şekilde heyecanın yaşatılması için akar gider. Eğer seçtiğimiz hedef, tutkumuz, geçici değilse, mesela Allah aşkı gibi, bu heyecan asla ölmez, üstelik sürdükçe başka keşiflerle daha da artan yükselişle devam eder gider.

İşte düşlerde, kalıcı hayallerin ürünü olmalı. Bir gün mutlaka ulaşacağımız hedef olmalı. Eğer insan bu hedeflere ulaşmak için gayret ederse, yaşam güzelleşir ve renklenir. Etrafında her zaman değişen ve hayatna ister istemez bir şeyler katan insanlarla dolar taşar. O insanları iyi seçersek, hedefe doğru yerden ve hızlıca ulaşırız. Hiç bir gaye, tek başına ulaşılabilecek cinsten değildir. Ortak çalışmanın ürünüdür. O hedefe giderken, sizi zayıf bırakacak basamaklara-kötülöklere bulaşmamayı da gerektirir. Hedefe varış, dosdoğru yoldan olmalıdır. Elbette bu yol, acı, sabır ve meşakkat doludur ama bedelini ödediğimiz için sonunda tamamen bizim olur.

Etrafımızda ki insanları da sevmeliyiz. Onları yermeden, onların kusurlarını deşifre etmeden, sırlarını gelin bohçası gibi sarmalamadan bir başka yere, insana, ortama taşımamalıyız. Hedefe ulaştıran insanları, yormadan, usandırmadan ve duygudaşlık yaparak kazanmalıyız. Nasıl ki bizim düşümüze ulaşmamızda yardımcı oluyorsa, biz de onların düşlerine yardımcı olmalıyız, ihtiyacı olduğunda yanlarında olmalıyız. Çıkara dayalı bir hedef ulaşılmazdır ve ulaşılsa bile kalıcı değildir.

Mutluluk yalnızca tüm inanların aynı faydayı istemesiyle mümkündür, özgürlük de... Bu da ancak, İslam dininin kurallarını aynı istekle ve değiştirmeden paylaşmaya devam eden insanlarla mümkün olur. En doğru düş, Allah aşkına kavuşmaktır. O düşünle yanıp tutuşan insanların bir araya gelmesi de o kadar zor değildir. Yeter ki kardeşliği ve dostluğu çıkara dayanmayan cephede bulmaya gayret edelim.

Şimdi divana uzanalım, Peygamberimizi örnek alarak gerçek düşleri kuralım. Dünyada barış, kalbimizde barış, varalım Allah'ın huzuruna, aşkına...

Saffet Kuramaz